

لوح گل مولى

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانى، جلد 4

لوح گل مولى

(باب بيستم از فصل دوم قسمت اول مراجعه شود)

قوله تعالى: " گل مولى چه بسيار از دراويش که در صحراى شوق پياد مولى سياح شدند و در بحور اشتياق سياح گشتند و در ايام عمر خود بذکر محبوب در مدائن و اسواق مشغول بودند و لکن بقاء مولى در ايام او فائز نگشتند بعضى ايام روح را ادراک نمودند و بعضى بغفلت انفس خود بعد از ادراک ايام الله از عرفان و لقای محبوب محبوب ماندند و توای گل مولى برضوان قدس الهى فائز شدى و رائحه گلهاى حکمت صمدانى را استشمام نمودى هجرت بوصل تبديل شد و فراق بلقا پيوست و بعدت به قرب و حزن بسرور راجع و جمیع آن هياكل بتو منتهى شد و بتو جمیع بين یدی الله محشور و راجع شدند اينست فضل واسع پروردگار تو که همه آسمانها و زمين و فوق از اعراش و اکراس و حاملين آنرا احاطه فرمود و جمیع آنچه از طایفه موسومه باين اسم که از اول لا اول بوده اند و الی آخر لا آخر بوجود پيایند جمیع را باسم تو در اين ورقه مطهره مبارک که جزا عنایت فرمودیم و اين لیل مبارک را ليلة القدس نامیدیم و مقدر شده که جمیع دراويش اين لیل مبارک و صباح آنرا بکمال سرور و بهجت عیش نمایند و بذکر محبوب خود مشغول شوند و بر جمیع احبای الهى لازم که در اين عيد شريف اعانت نمایند اين طایفه را علی قدر وسعهم و طاقتهم و باين فضل اعظم خود را مستعد نمایند که در يوم ظهور نیر اقوم و انخم جلت کبريائه بشرط الله توجه نمایند و بهیچ جهتی جز جهت او توجه نمایند از اهل بیان که اين عبد مایوس شده چه که رائحه خوشی از اين فئه استشمام نمیشود الا من وفقه الله شاید اين حزب از

ORIGINAL

احزاب خارج شده به يمين عرش اقدس كه مقام جلوس آن سلطان وجود است بشتابند و بشاطع الله كه مقام حضور بين يدي ان اصل شجره مباركه لا شقيه است وارد شوند روحا ثم نورا ثم طوبى ثم ابهى للمقبلين” انتهى